

מסורת הש"ס

(א) [לעיל מה: ג.] **(ב)** פ"י מלשון פקעה ככדי נדריס (כט, א.) **(ג)** צ"מ קרי: צ"צ מה: ד.) [לעיל מה: צ"מ ה:.] **(ד)** [נדפסו"י נמין, ו.] **(ה)** [לעיל מה: א.] וינ' חוס' צ"צ ממתימא, ו.) וינ' חוס' צ"צ לנ: ד"ה לחיל וואגדרי"א, **(ו)** [דף ה. וסס,]

מוסף רש"י

בזמנו נשבע ונוטל. כלומר אם בזמנ תובע, בדין נשבע וטול, דהיינו מן השבעין וטולין שכי' בזמנ נשבע וטול וטעמא משום דנעל הבית טרוד כפועליו הימנוהו לשכי' (ושב"ס ב"ב מה:.) עבר זמנ. אחר שקעטה התמה, המוציא מחבירו. שכי' (שם).

רבינו חננאל

רישא וסיפא בראייה ניהור מיהו ראייה דלישלים פירוש כי אם יש לו לחובע ראיא משלים הנתבע ואם אין לו ראיא פטור תני. ראייה דשבויה) שאפי' יש לו ראיא נשבע וטול לא תני והכלה (ל' ברפ"ש ליה שמואל כי האומן אם טוען ב' סליים קצצת לי ובעל הבית אומר ב' קצצתי אומן בוז ישבע בעל הבית ויפסיד האומן. מאי טעמא קצצת מוכר דכירי לה איניש: איני והא תני רבה בר שמואל קצץ המוציא מחבירו עליו הוראיה ואי לא מיייתי האומן אומן פקעי אמאי שביע בעה"ב: ופריך רב נחמן לצידין קתני או ביא ראיא ששתיס קצץ לי ויטול או ישבע בעה"ב ופיקע: ומתובין עליה הונות סלייתו לאומן אומן אומר ב' קצצת לי והוא אומר: אל כל זמן שטטלית בדי אומן על בעה"ב להביא ראיא. נתנה לו בזמנו נשבע וטול אחר זמנו המוציא מחבירו עליו הוראיה. קתני מיהא בזמנ נשבע וטול. אמאי ישבע קצצת בעה"ב. דהא קצצתה היא. ואמרת קצצת ודאי מידכר דכיר לה בעה"ב.

ופריך רב נחמן בר יצחק הא מתניא ר' יהודה היא. דאמר כל זמן שבעה"ב מודה במקצת כגון שטוען האומן כי ב' קצצת לי ואתה חייב לתת לי שתיה. ובעה"ב אומר אין לך בידי אלא אחת לפי שלא קצצתי לך אלא א'. והשבויה נוטה על בעה"ב לישבע וליפטר. והשכיר נשבע ונטול: ואמרין הי ר' יהודה אי נימא ר' יהודה דמתניתין והא מחמיר הוא לשכיר דאמר לעולם אין השכיר נשבע ונטול [אלא] אם יש מקצת הוראה שטוען השכיר בכל ומודה לו בעל הבית כי נשאר לך אצלי עדיין: אלא ר' יהודה דברייתא הוא דתניא שכיר כל (ס

רישא וסיפא בראיה.

תחלה **עדים** **ששכרו**: **ראיה** **דלשנס קסני**. ראיה המחייבת את צעה"צ לשלם קסני: **ראיה** **דלשצועה**. שאינה צאה אלא לגלגל את השצועה

על השכיר לא קסני: **והא תני רבה צר שמואל כו'.** ^(ה) ^(ו) מתניתין

רישא וסיפא בראיה

תחלה **עדים** **ששכרו**: **ראיה** **דלשנס קסני**. ראיה המחייבת את צעה"צ לשלם קסני: **ראיה** **דלשצועה**. שאינה צאה אלא לגלגל את השצועה

על השכיר לא קסני: **והא תני רבה צר שמואל כו'.** ^(ה) ^(ו) מתניתין

רישא וסיפא בראיה

תחלה **עדים** **ששכרו**: **ראיה** **דלשנס קסני**. ראיה המחייבת את צעה"צ לשלם קסני: **ראיה** **דלשצועה**. שאינה צאה אלא לגלגל את השצועה

על השכיר לא קסני: **והא תני רבה צר שמואל כו'.** ^(ה) ^(ו) מתניתין

רישא וסיפא בראיה

תחלה **עדים** **ששכרו**: **ראיה** **דלשנס קסני**. ראיה המחייבת את צעה"צ לשלם קסני: **ראיה** **דלשצועה**. שאינה צאה אלא לגלגל את השצועה

על השכיר לא קסני: **והא תני רבה צר שמואל כו'.** ^(ה) ^(ו) מתניתין

רישא וסיפא בראיה

תחלה **עדים** **ששכרו**: **ראיה** **דלשנס קסני**. ראיה המחייבת את צעה"צ לשלם קסני: **ראיה** **דלשצועה**. שאינה צאה אלא לגלגל את השצועה

על השכיר לא קסני: **והא תני רבה צר שמואל כו'.** ^(ה) ^(ו) מתניתין

רישא וסיפא בראיה

תחלה **עדים** **ששכרו**: **ראיה** **דלשנס קסני**. ראיה המחייבת את צעה"צ לשלם קסני: **ראיה** **דלשצועה**. שאינה צאה אלא לגלגל את השצועה

על השכיר לא קסני: **והא תני רבה צר שמואל כו'.** ^(ה) ^(ו) מתניתין

רישא וסיפא בראיה

תחלה **עדים** **ששכרו**: **ראיה** **דלשנס קסני**. ראיה המחייבת את צעה"צ לשלם קסני: **ראיה** **דלשצועה**. שאינה צאה אלא לגלגל את השצועה

על השכיר לא קסני: **והא תני רבה צר שמואל כו'.** ^(ה) ^(ו) מתניתין

רישא וסיפא בראיה

תחלה **עדים** **ששכרו**: **ראיה** **דלשנס קסני**. ראיה המחייבת את צעה"צ לשלם קסני: **ראיה** **דלשצועה**. שאינה צאה אלא לגלגל את השצועה

על השכיר לא קסני: **והא תני רבה צר שמואל כו'.** ^(ה) ^(ו) מתניתין

רישא וסיפא בראיה

תחלה **עדים** **ששכרו**: **ראיה** **דלשנס קסני**. ראיה המחייבת את צעה"צ לשלם קסני: **ראיה** **דלשצועה**. שאינה צאה אלא לגלגל את השצועה

על השכיר לא קסני: **והא תני רבה צר שמואל כו'.** ^(ה) ^(ו) מתניתין

רישא וסיפא בראיה

תחלה **עדים** **ששכרו**: **ראיה** **דלשנס קסני**. ראיה המחייבת את צעה"צ לשלם קסני: **ראיה** **דלשצועה**. שאינה צאה אלא לגלגל את השצועה

על השכיר לא קסני: **והא תני רבה צר שמואל כו'.** ^(ה) ^(ו) מתניתין

(ג.) מנה לי בידך והלה אומר אין לך בידי כלום והעדים מעידים שיש לו נ' נותן לו נ' וישבע על השאר שלא תהא הודאת פיו גדולה מהעדאת

עדים מק"ו דהא הכא לא חשיב העדאת עדים כהודאת מקנת מדקאמר ר' יהודה עד שתהא שם הודאה במקלת הטענה ור"י אומר

דאינה ראיה דליכא לאוקומי כגון שהחזיר לו כבר מה שראו העדים וממאי דאמר'י התס"י) אם איתא לר'י חייא קמיימא אינה ראיה

דה"נ אמרי' פ' המדיר (מסעות דף ע:.) אם איתא לדרצ הונא דאמר יכולה אשה שתאמר כו' ואע"ג דפסיק התם בפרק בתרא

(דף קו:) כוותיה וקלת היה נראה להציא דהלכה כר' חייא כדמוכח צפ"כ דצ"מ (דף ה.) דר' חייא כרצנן דר"ג דפטרי טענו

חטין והודה לו בשעורין דמוקי תרי קראי הוא זה חד להודה במקלת הטענה וחד להודה ממין הטענה והכי קיימא לן

דפטור וה"ר יוסף צה"ר ברוך אומר דאינו ראיה דלפילו מאן דפטור בטענו חטין והודה בשעורין אפשר דפליג אדרבי חייא משום

דליכא

כל הגשבעין פרק שביעי שבועות

מו.

רישא וסיפא בראיה.

תחלה **עדים** **ששכרו**: **ראיה** **דלשנס קסני**. ראיה המחייבת את צעה"צ לשלם קסני: **ראיה** **דלשצועה**. שאינה צאה אלא לגלגל את השצועה

על השכיר לא קסני: **והא תני רבה צר שמואל כו'.** ^(ה) ^(ו) מתניתין

רישא וסיפא בראיה

תחלה **עדים** **ששכרו**: **ראיה** **דלשנס קסני**. ראיה המחייבת את צעה"צ לשלם קסני: **ראיה** **דלשצועה**. שאינה צאה אלא לגלגל את השצועה

על השכיר לא קסני: **והא תני רבה צר שמואל כו'.** ^(ה) ^(ו) מתניתין

רישא וסיפא בראיה

תחלה **עדים** **ששכרו**: **ראיה** **דלשנס קסני**. ראיה המחייבת את צעה"צ לשלם קסני: **ראיה** **דלשצועה**. שאינה צאה אלא לגלגל את השצועה

על השכיר לא קסני: **והא תני רבה צר שמואל כו'.** ^(ה) ^(ו) מתניתין

רישא וסיפא בראיה

תחלה **עדים** **ששכרו**: **ראיה** **דלשנס קסני**. ראיה המחייבת את צעה"צ לשלם קסני: **ראיה** **דלשצועה**. שאינה צאה אלא לגלגל את השצועה

על השכיר לא קסני: **והא תני רבה צר שמואל כו'.** ^(ה) ^(ו) מתניתין

רישא וסיפא בראיה

תחלה **עדים** **ששכרו**: **ראיה** **דלשנס קסני**. ראיה המחייבת את צעה"צ לשלם קסני: **ראיה** **דלשצועה**. שאינה צאה אלא לגלגל את השצועה

על השכיר לא קסני: **והא תני רבה צר שמואל כו'.** ^(ה) ^(ו) מתניתין

רישא וסיפא בראיה

תחלה **עדים** **ששכרו**: **ראיה** **דלשנס קסני**. ראיה המחייבת את צעה"צ לשלם קסני: **ראיה** **דלשצועה**. שאינה צאה אלא לגלגל את השצועה

על השכיר לא קסני: **והא תני רבה צר שמואל כו'.** ^(ה) ^(ו) מתניתין

רישא וסיפא בראיה

תחלה **עדים** **ששכרו**: **ראיה** **דלשנס קסני**. ראיה המחייבת את צעה"צ לשלם קסני: **ראיה** **דלשצועה**. שאינה צאה אלא לגלגל את השצועה

על השכיר לא קסני: **והא תני רבה צר שמואל כו'.** ^(ה) ^(ו) מתניתין

רישא וסיפא בראיה

תחלה **עדים** **ששכרו**: **ראיה** **דלשנס קסני**. ראיה המחייבת את צעה"צ לשלם קסני: **ראיה** **דלשצועה**. שאינה צאה אלא לגלגל את השצועה

על השכיר לא קסני: **והא תני רבה צר שמואל כו'.** ^(ה) ^(ו) מתניתין

רישא וסיפא בראיה

תחלה **עדים** **ששכרו**: **ראיה** **דלשנס קסני**. ראיה המחייבת את צעה"צ לשלם קסני: **ראיה** **דלשצועה**. שאינה צאה אלא לגלגל את השצועה

על השכיר לא קסני: **והא תני רבה צר שמואל כו'.** ^(ה) ^(ו) מתניתין

רישא וסיפא בראיה

תחלה **עדים** **ששכרו**: **ראיה** **דלשנס קסני**. ראיה המחייבת את צעה"צ לשלם קסני: **ראיה** **דלשצועה**. שאינה צאה אלא לגלגל את השצועה

על השכיר לא קסני: **והא תני רבה צר שמואל כו'.** ^(ה) ^(ו) מתניתין

רישא וסיפא בראיה

תחלה **עדים** **ששכרו**: **ראיה** **דלשנס קסני**. ראיה המחייבת את צעה"צ לשלם קסני: **ראיה** **דלשצועה**. שאינה צאה אלא לגלגל את השצועה

על השכיר לא קסני: **והא תני רבה צר שמואל כו'.** ^(ה) ^(ו) מתניתין

רישא וסיפא בראיה

תחלה **עדים** **ששכרו**: **ראיה** **דלשנס קסני**. ראיה המחייבת את צעה"צ לשלם קסני: **ראיה** **דלשצועה**. שאינה צאה אלא לגלגל את השצועה

על השכיר לא קסני: **והא תני רבה צר שמואל כו'.** ^(ה) ^(ו) מתניתין

רישא וסיפא בראיה

תחלה **עדים** **ששכרו**: **ראיה** **דלשנס קסני**. ראיה המחייבת את צעה"צ לשלם קסני: **ראיה** **דלשצועה**. שאינה צאה אלא לגלגל את השצועה

על השכיר לא קסני: **והא תני רבה צר שמואל כו'.** ^(ה) ^(ו) מתניתין

רישא וסיפא בראיה

תחלה **עדים** **ששכרו**: **ראיה** **דלשנס קסני**. ראיה המחייבת את צעה"צ לשלם קסני: **ראיה** **דלשצועה**. שאינה צאה אלא לגלגל את השצועה

על השכיר לא קסני: **והא תני רבה צר שמואל כו'.** ^(ה) ^(ו) מתניתין

רישא וסיפא בראיה

תחלה **עדים** **ששכרו**: **ראיה** **דלשנס קסני**. ראיה המחייבת את צעה"צ לשלם קסני: **ראיה** **דלשצועה**. שאינה צאה אלא לגלגל את השצועה

על השכיר לא קסני: **והא תני רבה צר שמואל כו'.** ^(ה) ^(ו) מתניתין

עין משפט

נר מצוה

כד א ב מיי פ"ה מהל' שמירות הל' ז סמג

עשין פט טו"ע ח"מ סי' פט סעיף ד:

בה ג ד מיי' שם הל' ח טו"ע שם סעיף ה ועיי' שם:

כו ה מיי' פ"ד מהל' גולה בלעז ד סמג עשין עג

טו"ע ח"מ סי' 5 סעיף 3:

כו ו מיי' שם הלכה ה טו"ע שם סעיף א:

רבינו חננאל (המשכן)

זמן ששכר עליו (כגון [משום] לא תלין פעולת שכיר הרי זה נשבע ונטול. ואם לא אינו נשבע. א"ר יהודה אימתי

בזמן שאמר לו תן שכיר נ' וזו הורא אמר נתקבלת מהן דינר זהב או שאמר לו ב' קצצת לי והוא

אומר א'. אבל אמר לא שכרתיך. או שאמר לו שוכרתיך ונתתי לך שכרך המוציא מחבירו עליו

הראיה. ומתקפי עלה וכי קצץ בזמנ נשבע ונטול

לר' יהודה ולא רבנן השתא בשכיר דמחמר ר' יהודה ואמר אינו נשבע

אלא עד שתהא שם מקצת הוראה מקילי רבנן ואמרי

אע"ג דלית שם מקצת הוראה נשבע ונטול היכא

דמיקל ר' יהודה בקציעה ואמר נשבע ונטול מחמרי רבנן ואמרי לא: ואלא

הא דתני רבה בר שמואל קצץ המוציא מחבירו עליו

הראיה. ואי לא מיייתי ראיא פקע מני לא ר' יהודה. דהא ר"י תני

בזמנו נשבע ונטול ולא רבנן דאי רבנן הא אמרי

לעולם נשבע ונטול. אלא כגון שמודה מקצת טענה

תקינן ליה רבנן לשכיר להיות נשבע ונטול. אבל בשבויעת דרבנן תקנתא

היא לישבע בעה"ב. ועוד תקנה לישבע השכיר

דדאי תקנתא לתקנתא לא עבדו. ורבנן סביר

אפילו בשבויעה דרבנן עבדו תקנתא לשכיר.

אבל קציעה דברי הכל (א) ודאי דכיר לה:

הגזול כיצד היו מעדיין אותו שסנכס לתוך ביתו

למשכנו שלא ברשות כו. ואקשינן דלמא לא

משכנו לאו אמר רב נחמן האי מאן דנקיט מגלא

ותובילא. ואמר איזיל ואיגויהו לדיקלא דפלגיא

ואישתבח גזיר לא אמרינן דודאי הוא גזיר ליה מאי

טעמא עבדי איניש דגוים ולא עבדי. ואוקימנא

למתניתין בשסנכס לביתו ומשכנו ולא ידעי

(א) אולי י"ל הלכה כמו ששלם שטול' לצי רצ כי האומן וכי.

(ג) אולי ק' היתה גירסת רבינו גמ'.

(א) דש"י וכל הראשונים לא פירשו קן.